

رای شماره ۴۰۳ مورخ ۱۴۰۱/۰۶/۲۹ هیأت تخصصی مالیاتی ، بانکی دیوان عدالت اداری(موضوع شکایت و خواسته : ابطال بخشی از بخشنامه های شماره ۲۶۹۴/۲۰۰ (بند ۶) و بند ۴ بخشنامه شماره ۵۱۳/۱۴۰۰/۲۰۰ و ۱۴۰۰/۰۴/۰۶ و بند ۲ بخشنامه شماره ۵۹۰/۹/۴۹۰/۹/۲۱۱ مورخ ۸۲/۰۸/۲۶ سازمان امور مالیاتی)	موضوع
--	-------

شماره پرونده : ۵/ع .۱۴۰۱ شماره دادنامه: ۱۴۰۱.۹۹۷.۹۰۶۰۰۰۴۰۳ شاکی : بنیاد تعاون ناجا* طرف شکایت : سازمان امور مالیاتی کشور* موضوع شکایت و خواسته : ابطال بخشی از بخشنامه های شماره ۲۶۹۴/۲۰۰ (بند ۶) و بند ۴ بخشنامه شماره ۵۱۳/۱۴۰۰/۲۰۰ - ۱۴۰۰/۰۴/۰۶ و بند ۲ بخشنامه شماره ۵۹۰/۹/۴۹۰/۹/۲۱۱ مورخ ۲۶/۰۸/۲۲ سازمان امور مالیاتی * شاکی دادخواستی به طرفیت سازمان امور مالیاتی کشور به خواسته ابطال بخشی از بخشنامه های شماره ۲۶۹۴/۲۰۰ (بند ۶) و بند ۴ بخشنامه شماره ۵۱۳/۱۴۰۰/۲۰۰ - ۱۴۰۰/۰۴/۰۶ و بند ۲ بخشنامه شماره ۵۹۰/۹/۴۹۰/۹/۲۱۱ سازمان امور مالیاتیه دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقرره مورد شکایت به قرار زیر می باشد :

الف - بخشنامه شماره ۵۹۹/۴۹۰/۹/۲۱۱ مورخ ۲۶/۰۸/۲۲ (بند ۲) " مبالغ اضافی دریافتی از مؤیدان بابت مالیاتهای موضوع قانون مالیاتیهای مستقیم به هر عنوان مشمول پرداخت خسارته به نرخ (۵/۱ %) در ماه از تاریخ دریافت مالیات طبق بند (۱) تا زمان استرداد آن خواهد بود که می باشد این اضافه دریافتی به مالیات و خسارت متعلقه طرف یک ماه از تاریخ احراز موضوع از محل وصولی های جاری به نفع مؤیدی ذینفع پرداخت شود." ب- بند ۴ بخشنامه شماره ۲۰۰/۱۴۰۰/۰۴/۰۶ - ۵۱۳/۱۴۰۰ " ماده ۴ - در صورتی که فارغ از سال تعلق جرمیه ، دریافت خسارت تأخیر موضوع ماده (۲۴۲) قانون مالیاتیهای مستقیم و تبصره (۶) ماده (۱۷) قانون مالیات بر ارزش افزوده برای مؤیدان احراز شده است ، مبالغ خسارت مذکور از جرایم قابل بخشنامه مربوط به دوره ها / سال های مالیاتی مورد درخواست ، حسب مورد کسر و سپس نسبت به بخشدگی جرایم اقدام گردد." ج- بند ۶ بخشنامه شماره ۲۶۹۴/۲۰۰ مورخ ۱۴۰۰/۰۱/۲۳ در صورتی که مؤیدان مالیاتی مشمول خسارت تأخیر موضوع ماده (۲۴۲) قانون مالیاتیهای مستقیم و تبصره (۶) ماده (۱۷) قانون مالیات بر ارزش افزوده می باشد ، ابتدا باید مبالغ مذکور بودن در نظر گرفتن دوره / سال % منع مربوط از جرایم مالیاتی کسر و سپس نسبت به بخشدگی جرایم اقدام گردد.*دلایل شاکی برای ابطال مقرره مورد شکایت : بنیاد تعامل ناجا در سنتوات ۱۳۸۶ و ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ با درخواست واحد مالیاتی ، مبالغی مازاد بر مالیات قطعی و مشخص شده پرداخت نموده است که حسب تبصره ماده ۵/۱ درصد خسارت تأخیر و ۱% جایزه خوش حسابی ماده ۱۹۰ قانون گردیده است. واحد مالیاتی مکلف بوده وفق مفاد بخشنامه های مورد شکایت طرف یک ماه از محل درآمد وصول نماید که علیرغم مراجعت و اصرار اقدامی معمول نشده است در حالی که در ماده ۲۴۲ به صراحت و بند ۲ بخشنامه شماره ۵۹۹/۹/۲۹۷/۲۰۳ سال ۱۳۸۵ و بند ۴ بخشنامه یاد شده تأکید بر این پرداخت و استرداد شده است. در حالی که در بخشنامه های یاد شده مؤیدانی که انصباط مالی دارد و با سازمان امور مالیاتی همکاری دارند و مشمول اخذ خسارت تبصره ماده ۲۴۲ می باشدند به جای تشویق مورد نظر قانونگذار مشمول نشده شده اند و در عبارت " پس از کسر خسارت تأخیر موضوع ماده ۲۴۲ " باعث تضیيق دایره حکم مقنن می شود و برخلاف قانون و خارج از حد و اختیار سازمان امور مالیاتی است تقاضای رسیدگی و ابطال آن را دارم.* در پاسخ به شکایت مذکور ، مدیر کل دفتر حقوقی و قراردادهای مالیاتی سازمان امور مالیاتی به موجب لایحه شماره ۱۱۹۸۶/۲۱۲/ص مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۲۰ به طور خلاصه توضیح داده است که در راستای جلوگیری از تضیيق حقوق دولت و وصول به موقع مالیات و رعایت عدالت مالیاتی ، اقدامات خاصی در قانون از جمله اخذ جرایم و نیز پرداخت مشقوچ ها و خسارت با لحاظ سوابق مؤیدان در نظر گرفته است. بنابراین همانگونه که پرداخت در مالیات و وصول حقوق دولت موجب تعلق جرمیه است ، اضافه پرداختی نیز مشمول خسارت دانسته شده است و همانگونه که سازمان امور مالیاتی در بخشدگی جرایم مالیاتی اعمال نماید و این دو امر باهم در هنگام تعلق خسارت ، می تواند این خسارت را در نحوه اعمال بخشدگی جرایم مالیاتی اعمال نماید و این دو امر باهم در تضاد نمی باشند و البته در خصوص دستورالعمل شماره ۱۳۸۲/۸/۲۶ مورخ ۵۹۹/۹/۴۹۰/۹/۲۱۱ به موجب دادنامه شماره ۶۱۸ مورخ ۱۳۸۷/۹/۱ هیأت عمومی ، از حيث تاریخ احتساب ، مورد ابطال واقع شده است. نتیجه اینکه بخشنامه های مورد شکایت وفق مقررات تدوین شده اند و مغایرتی با قوانین نداشته تقاضای رد شکایت دارم. با عنایت به توضیحات طرفین و عقیده اعضای حاضر در جلسه مورخ ۱۴۰۱/۰۶/۲۰ هیأت تخصصی مالیاتی بانکی با استعانت از درگاه خداوند متعال به شرح ذیل اقدام به صدور رای می نماید : رای هیأت تخصصی مالیاتی ، بانکی دیوان عدالت اداری راجع به تقاضای ابطال بند ۲ بخشنامه شماره ۵۹۹/۹/۴۹۰/۹/۲۱۱ مورخ ۱۳۸۲/۸/۲۶ سازمان امور مالیاتی که دلالت بر این دارد که مبالغ اضافی دریافتی از مؤیدان بابت مالیاتهای موضوع قانون مالیاتیهای مستقیم به هر عنوان مشمول پرداخت خسارت ۵/۱ درصد در ماه از تاریخ دریافت تا زمان استرداد به نفع مؤید خواهد شد و مفاد این مقرر ، بیان مفاد تبصره ماده ۲۴۲ قانون مالیاتیهای مستقیم می باشد که هم تمامی مبالغ اضافه دریافتی را در بر می گیرد و هم نرخ پرداخت خسارت توسط سازمان را منطبق با مفاد

قانون بیان داشته است و هم مدت زمان پرداخت و نحوه آن را به نحو کاملاً منطبق با قانون (یعنی ماده ۲۴۲ و تبصره آن) بیان نموده است و فی الواقع مقرره مورد شکایت در راستای بیان حکم مقنن و شیوه اجرای قانون با ذکر عبارات مندرج در قانون بوده و حکم مازاد بر مفاد قانون که موجب تضییع حقوق مؤدیان شود از آن استنباط نمی شود ، بنابراین به استناد بند ب ماده ۸۴ از قانون تشکیلات و آین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲ رای به رد شکایت صادر می نماید. رای مزبور طرف بیست روز پس از صدور قابل اعتراض از ناحیه ریاست محترم دیوان یا ده نفر از قضات گرانقدر دیوان عدالت اداری می باشد. محمد علی برومند زاده‌بیس هیات تخصصی مالیاتی ، بانکدیوان عدالت اداری Powered by Froala Editor

<https://ravihesab.com>

موسسه آموزشی راوی حساب